

**Oświadczenie złożone
przez senatora Antoniego Motyczkę
na 15. posiedzeniu Senatu
w dniu 6 lipca 2012 r.**

Oświadczenie skierowane do ministra finansów Jana Vincenta-Rostowskiego

Szanowny Panie Ministrze!

W związku z prośbą o interwencję złożoną w moim biurze senatorskim przez podmiot prowadzący działalność gospodarczą polegającą między innymi na sprzedaży oleju napędowego przeznaczonego do celów opałowych, o kodach CN od 2710 19 42 do 2710 19 49, zabarwionego na czerwono i oznaczonego znaczkiem zgodnie z przepisami szczególnymi, stawka – 232,00 zł/1000 l, uprzejmie proszę o przedstawienie stanowiska Ministerstwa Finansów w poniżej opisanej sprawie.

Ustawa z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (DzU z dnia 12 stycznia 2009 r.) obliguje sprzedających olej napędowy przeznaczony do celów opałowych do uzyskiwania od nabywców stosownych oświadczeń o jego właściwym przeznaczeniu. Ustawa informuje o tym, co powinno zawierać oświadczenie, jednak brak jednego określonego wzoru tego typu dokumentu staje się źródłem patologii podczas weryfikacji dokumentacji przez urzędy celne, co działa na szkodę dystrybutorów oleju napędowego grzewczego.

Spółka, której sytuacja została mi przedstawiona, od szesnastu lat zajmuje się handlem paliwami. Przez ten czas poddawana była licznym kontrolom dokonywanym przez różne instytucje i urzędy, ale żadna z nich nie wykazała najmniejszych uchybień czy nieprawidłowości. Mimo wszelkich starań firmy o to, by litera ustawy o podatku akcyzowym była w pełni realizowana, podczas kontroli przeprowadzanej przez Urząd Celny w Rybniku, obejmującej okres od 1 lipca 2009 r. do 31 grudnia 2009 r., urząd wykazał „braki formalne” w dwustu trzydziestu sześciu oświadczeniach na dwieście trzydzieści sześć zawartych w tym czasie transakcji, co stało się podstawą do naliczenia sankcyjnej stawki akcyzy od wszystkich transakcji objętych kontrolą. Z uzyskanych w sprawie informacji wynika, iż nie przeprowadzono weryfikacji wśród kontrahentów spółki, nie podważono prawdziwości danych zawartych w oświadczeniach i prawidłowego zużycia oleju napędowego grzewczego.

Spółka ze swojej strony dokładała wszelkich możliwych starań, by doprowadzić do pełnego wyjaśnienia zaistniałej sytuacji. Nabywcy uzupełnili w oświadczeniach „braki formalne”, na przykład niewyraźny podpis, jednak urząd celny ich nie uwzględnił. Urząd nie odniósł się również do licznej korespondencji w sprawie, pozbawiając tym samym – wbrew zapisom zarówno ordynacji podatkowej, jak i dyrektyw europejskich, tak zwanej dyrektywy energetycznej 2003/96/WE oraz dyrektywy w sprawie ogólnych zasad podatku akcyzowego 2008/118/WE – podstawowych praw do obrony firmę jako podatnika.

W tym momencie warto podkreślić, że ustawa o podatku akcyzowym nie daje sprzedawcom możliwości pełnej weryfikacji treści składanych przez nabywców oświadczeń – poza możliwością żądania od osoby fizycznej okazania dowodu tożsamości i odmowy sprzedaży osobom fizycznym nieprowadzącym działalności gospodarczej – a w tym konkretnym przypadku dwieście trzydzieści cztery transakcje stanowi sprzedaż fakturowana dla podmiotów gospodarczych.

Szanowny Panie Ministrze, czy w sytuacji, w której nieprecyzyjność zapisów ustawy daje pole do niejednoznacznej interpretacji w zakresie „jakości” wymaganych ustawą oświadczeń, nie powinno się ustalić konkretnego wzoru dokumentu stosowanego podczas transakcji w handlu olejem napędowym przeznaczonym do celów opałowych? Pozwoliłoby to uniknąć sytuacji, w których od decyzji urzędnika zależy być albo nie być wielu małych i średnich firm działających w tej branży.

Jak prowadzący taką firmę może uchronić się przed urzędniczym widzimisię i dochodzić swoich praw, skoro urzędy celne traktują go w wielu nieuzasadnionych przypadkach jak potencjalnego przestępcę?

Łączę wyrazy szacunku
Antoni Motyczka